

70 éves jogfosztás.

2017. február 12.

70 éves jogfosztás.

A Párizsi Békediktátum égető évfordulója

Hetven éve, 1947. február 10-én írták alá a győztes Szövetséges és Társult Hatalmak (tagjai: a SZU, NBr., Ausztrália, Fehérorosz SzSzK, Kanada, Csehszlovákia., India, Új-Zéland, Ukrán SzSzK, Dél-afrikai Unió, Jugoszláv Szöv. Népközt.) és a legyőzött Magyarország képviselői a háborút lezáró politikai és zsákmányszerző diktátumot, mint ”békeszerződést” a párizsi Luxemburg palotában. A Szovjetunió anyagi és politikai követelései alapján Magyarország sem területi sem más kérdésekben nem kapott engedélyt, ismét a trianoni határok, az 1938. január 1-i állapotok léptek életbe, kibővítve a pozsonyi hídfőt, a Duna jobb partján még három falu (Horvátjárfalu, Dunacsuny és Oroszvár) Csehszlovákiához csatolásával. 96 esztendeje annak, hogy Közép Európára rászakadt az igazságtalanság, a gyűlölet, az elnyomás és népiirtás nemzetközi kényszere. Legkevesebb 96 esztendeje hiányzik a Kárpát-medencéből a Szent Korona méltányos, igazságos, a népek békés együttélésében jelen volt államrendje. 1920. június 4-én ‐ amint jól tudjuk, jelenünket sötét árnyként ma is meghatározó tényként ismétljük ‐ az I. világháborúban győztes Szövetséges és Társult Hatalmak és Magyarország között, a francia királyok Párizs melletti tartózkodási helyén, Versaillesben, a Nagy Trianon kastélyban aláíratott az ún. békeszerződés, a győztesek sötét erők által sugallt kényszerokmánya. Ezzel Magyarország 325 000 négyzetkilométernyi területe 93 000 négyzetkilométerre, lakossága 21 millióról nyolc millióra csökkent. Azóta a magyarság részaránya 50% alá fogyott a térségben ‐ szinte a rendszerváltozással egy időben. A kelet-európai térség átok sújtotta vidék lett, a második világháború egyik tűzfészke, az egy soknemzetiségű birodalom helyébe lépett több soknemzetiségű ország gazdaságilag és politikailag torz képlete. Ezen állapoton nem sok javulást hozott a párizsi békediktátum, ellenkezőleg: megsemmisült a népszövetség kisebbségvédelmi rendszere is. Jóllehet közvetlen háborús veszély e térségben napjainkban nincsen, az államközi kapcsolatok békések, ám nincsen az elszakított magyar nemzetrészek sorsát érintő igazi bizalom, megértés, nincs őszinte megbékélés, hiszen megbékélés csak az igazságosság és őszinteség e tájon régen száműzött szellemében lehetséges. 96 esztendeje nincsen igazi magyar nemzeti-népi önrendelkezés, ám van erősen pusztuló őshonos magyarság, van magyarellenesség és magyar reményvesztés a történelmi Magyarországtól elszakított területeken. A megcsontított ország szívében, Budapesten ma is ott ékeltlenkedik egy elmúlt véres önkényuralmi rendszer, egy ma már szerencsére nem létező állam, a Szovjetunió országtiprásának, Magyarország meggyalázásának, s egyben a párizsi béke által létrehozott népiirtó nemzetközi politikai rendszernek egyetlen rendszerváltozás utáni kormány által sem kifogásolt, katonasír nélküli emlékműve. E szomorú évforduló figyelmeztetés: feladatunk a magyarság megerősítése, azonosságérzésének és tudatának, önfenntartó képességének, egészséges veszélyérzetének visszaadása. Ennek szellemében elemi követelmény a teljes tartózkodás a jogfosztó trianoni és párizsi békeparancsok bármilyen igazolásától. A jogsérelmek és jogsértő állapotok hosszú sorának tanulságaival megerősítve javasoljuk a társadalmi szervezeteknek és a politikai döntéshozóknak: a jelen helyzet felülvizsgálatát kell szorgalmaznunk az elemi méltányosság és igazságosság jegyében. Javasolnunk kell Kárpát-medencei (tágabban kelet-európai balkáni) nemzetközileg ellenőrzött, nemzetközi bíraskodással megerősített kisebbségvédelmi rendszer létrehozását, az önkormányzatok széles rendszerét, beleértve a területi és személyi elvű önkormányzatokat. Ezen törekvések intézkedési tervbe foglalandók úgy, hogy az autonómiarendszer megakadályozása esetén az utolsó lépés a népi önrendelkezés teljességének érvényesítése. Szükséges a magyarországi külpolitika úgynevezett hármas prioritásának újraértelmezése. A nyugat-európai csatlakozásnak, a szomszéd országokhoz való kiegyensúlyozott kapcsolatoknak, és a határon túlra szakadt nemzetrészek megmaradásának átértelmezése szükséges, oly módon, hogy mindenekelőtti cél a magyar nép és nemzet megmaradása, határokra való tekintet nélkül, s ennek eszköze a külpolitika másik két feladata: az eredményes kapcsolatépítés mind a szomszédos, mind a nyugat-európai és más országokkal.

A párizsi békediktátum élő örökségét meg kell haladni!

Isten óvja Magyarországot!

A Nemzeti Jogvédő Alapítvány

Kuratórium

Budapesten. 2017. február hó 7-én.